

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 639/2016-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 9 C 30/2008 zo 6. septembra 2012 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co 8/2013 zo 10. februára 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júla 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 9 C 30/2008 zo 6. septembra 2012 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co 8/2013 zo 10. februára 2016.

2. Ústavný súd v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania zistil, že sťažnosť v predložennom znení nespĺňa všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), keďže k nej nie je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné podľa ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

6. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

7. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

8. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

9. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

10. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ju skoncipoval a podpísal sám a zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom vo veci predmetnej sťažnosti, pretože jeho majetkové pomery a možnosti mu neumožňujú zvoliť si advokáta. Sťažnosť sťažovateľa teda nemá zákonom predpísané náležitosti, keďže sťažovateľ spolu s návrhom nedoručil ústavnému súdu aj splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom pred ústavným súdom.

11. Ústavný súd uvádza, že vzhľadom na charakter nedostatku podania (t. j. chýbajúce splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa pred ústavným súdom) nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na jeho odstránenie, a to s poukazom na to, že navrhovateľ bol už v súvislosti s jeho predchádzajúcim podaním adresovaným ústavnému súdu evidovaným pod sp. zn. Rvp 8719/2016 (ktorého súčasťou bola taktiež žiadosť navrhovateľa o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom) ústavným súdom poučený o tom, že vo veciach občianskoprávných tak ústavný súd nemôže urobiť, pretože s účinnosťou od 1. januára 2012 totiž systém sprístupňovania právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi zabezpečuje Centrum právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a navrhovateľ bol zároveň poučený o možnosti požiadať o právnu pomoc práve tento orgán. Ústavný súd predmetné podanie vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 8719/2016 podľa § 23a zákona o ústavnom súde odložil práve z dôvodu, že navrhovateľ si nesplnil svoju povinnosť a podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde spolu s podaním nepredložil splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom.

12. Napriek skutočnosti, že uvedené „odloženie podania“, ktorého súčasťou bolo aj uvedené poučenie ústavného súdu, bolo navrhovateľovi doručené 18. júla 2016, a teda počnúc uvedeným dňom navrhovateľ vedel o nemožnosti ustanovenia advokáta v občianskoprávných veciach (občianskoprávnou vecou je aj konanie o ochrane osobnosti, pozn.) ústavným súdom na jeho žiadosť a o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci

o právnú pomoc, do dnešného dňa sťažovateľ splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 9109/2016 nepredložil.

13. Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že aj napriek tomu, že sťažovateľovi boli známe podmienky konania pred ústavným súdom, jeho sťažnosť vykazuje nedostatok náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2016